

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet er blevet bekendt med, at fortrolige oplysninger om ansøgere om dansk indfødsret, som ministeriet har oversendt til Indfødsretsudvalget, efterfølgende er blevet delt med repræsentanter for medierne.

De pågældende oplysninger blev oversendt til Indfødsretsudvalget i fortrolig form, og videregivelse af oplysningerne kan således indebære en overtrædelse af tavshedspligten.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på denne baggrund anledning til at opridse rammerne for denne tavshedspligt.

2. Efter straffelovens § 152 kan den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, herunder hvervet som folketingsmedlem, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, jf. straffelovens § 152, stk. 3. Hvis en oplysning ikke ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, afhænger spørgsmålet om oplysningens eventuelle fortrolighed således af en konkret vurdering af, om de nævnte væsentlige hensyn foreligger. Det kan f.eks. være hensynet til at beskytte enkeltpersoners private forhold.

Den endelige afgørelse af, om en oplysning er fortrolig henhører under domstolene. Når Udlændinge- og Integrationsministeriet oversender materiale til Indfødsretsudvalget med angivelse af, at der er tale om fortrolige oplysninger, har det derfor karakter af en vejledning af udvalgets medlemmer, der herved gøres opmærksomme på, at materialet efter ministeriets opfattelse indeholder oplysninger af fortrolig karakter.

At en oplysning er fortrolig – og således omfattet af straffelovens almindelige regler om tavshedspligt – indebærer, at en *uberettiget* videregivelse (eller udnyttelse) kan straffes efter reglerne i straffelovens § 152. Det følger af straffelovens § 152 e, at § 152 ikke omfatter tilfælde, hvor den pågældende er *forpligtet* til at videregive

30. marts 2023

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2023 - 5392
Akt-id 2269779

oplysningen eller handler i berettiget varetagelse af *åbenbar almen interesse* eller af *eget eller andres tarv*.

Det vil således afhænge af en konkret vurdering – herunder af oplysningens karakter, til hvem oplysningen er videregivet og under hvilke omstændigheder – om en videregivelse af en fortrolig oplysning udgør et brud på straffelovens almindelige regler om tavshedspligt. Denne konkrete vurdering henhører i sidste ende også under domstolene.

3. Ved besvarelsen af spørgsmål nr. 1 af 27. oktober 1988 fra Folketingets Indfødsretsudvalg om behandling af oplysninger af fortrolig karakter i folketingsalen i forbindelse med behandling af indfødsretslovforslag udtalte Justitsministeriet efter en gennemgang af en række forhold, herunder bestemmelsen i grundlovens § 44, at det må anses for tvivlsomt, om et medlem af Folketinget begår en strafbar krænkelse af de almindelige regler om tavshedspligt, hvis fremdragelsen af de pågældende oplysninger sker som led i den pågældendes redegørelse for sin opfattelse af et lovforslag eller dele heraf eller med henblik på at orientere de øvrige medlemmer af Folketinget om lovforslagets konsekvenser i bestemte situationer.

Justitsministeriet tilkendegav endvidere, at strafansvar i alt fald næppe kan antages at foreligge, hvis fremdragelsen af oplysningerne sker som led i begrundelse for, at der foreslås konkrete ændringer i det pågældende lovforslag. Ministeriet gav også udtryk for, at der må være en meget bred margin for, hvornår udtalelser, der fremsættes i Folketinget ikke kan siges at være fremsat i berettiget varetagelse af ”åbenbar almen interesse”.

Justitsministeriet henviste i den forbindelse også til den beskyttelse af folketingsmedlemmers ytringsfrihed, der har fundet udtryk i grundlovens § 57, 2. pkt. Det følger af denne bestemmelse, at intet folketingsmedlem kan drages retligt til ansvar for sine ytringer i Folketinget uden samtykke fra dette.

Justitsministeriet udtalte, at det på den baggrund var ministeriets opfattelse, at personsager, hvori der indgår oplysninger af fortrolig karakter, og som har været behandlet i Indfødsretsudvalget, vil kunne tages op til drøftelse i folketingsalen, uden at dette vil indebære en strafbar tilsidesættelse af reglerne om tavshedspligt.

Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 27. oktober 1988 fra Folketingets Indfødsretsudvalg vedlægges.

4. Som anført ovenfor afhænger det af en konkret vurdering – som i sidste ende henhører under domstolene – om en videregivelse af en fortrolig oplysning udgør et brud på straffelovens almindelige regler om tavshedspligt. I denne vurdering indgår – som ligeledes nævnt – bl.a. oplysningens karakter, til hvem oplysningen er videregivet og under hvilke omstændigheder.

Det henstilles på denne baggrund, at medlemmerne af Indfødsretsudvalget er opmærksomme på rammerne for deres tavshedspligt.

Nærværende brev er ligeledes sendt til Folketingets Præsidium.

Kaare Dybvad Bek

/

Christine V. Johansen